

Amb tot i per a totes

PODEM

i Sí se puede!

DOCUMENT POLÍTIC

DOCUMENT POLÍTIC

***Amb tot i per a totes, PODEM.
iSí se puede!***

Podem i la Catalunya dels drets

Podem és la proposta necessària a Catalunya per garantir una vida digna i plena a totes les persones, la força defensora a ultrança dels drets que marquen la vida de la gent: el dret a una educació pública, a l'habitatge i a una sanitat de qualitat per a totes. A Podem ho fem amb la dignitat de ser insubornables davant dels interessos dels de sempre. Podem resumeix, en aquesta primera persona del plural, el convenciment de la proposta transformadora que representa posar tots els recursos al servei de l'interès general.

1. Situació a Catalunya. Un Govern sense rumb

Catalunya passa un moment polític de grans incerteses. Amb un Govern d'ERC en minoria amb 33 diputats i diputades, d'un total de 135 que representen actualment l'arc parlamentari. Aquest fet evidencia clarament la feblesa d'un Govern de la Generalitat que permanentment aposta per governar amb lleis i propostes que es veuen influïdes la major part de les vegades per un enfocament neoliberal.

Si bé l'anterior negociació dels pressupostos va ser possible perquè totes les parts van fer un exercici de responsabilitat, en aquests moments resultaria inassumible davant d'un escenari d'eleccions europees i també d'un possible avanç electoral a Catalunya. En aquest context, la majoria d'actors han optat per prioritzar els seus interessos partidistes per sobre de l'interès general de Catalunya.

El Govern de Pere Aragonès no només ha demostrat ser incapaç de governar per a la majoria sense aportar solucions reals a problemes existents, com ara els de la sanitat, l'educació, els serveis d'emergències, la crisi de la sequera, la crisi climàtica o l'accés a l'habitatge, sinó que a més, ha demostrat una incompetència total a l'hora d'actuar davant moments

d'enorme necessitat; sense generar prou cohesió social per articular un autèntic projecte col·lectiu de país, integrador i obertament de progrés.

Tot això, per no assumir els errors de governar en minoria i per a una minoria. Més aviat ha representat l'ocàs d'una expressió ciutadana que ja té poc a veure amb el sentit majoritari i amb les prioritats actuals de la societat catalana actual. Incapaç de dotar d'una orientació política pràctica a la seva gestió, el Govern d'ERC ha centrat els seus esforços a intentar sobreviure a una solitària travessia pel desert, improvisant moltes de les seves accions i mesurant-se permanentment amb JUNTS en una carrera essencialista per demostrar el "major grau de puresa en la reivindicació de la via independentista" davant del govern de l'Estat. Una dinàmica, que l'única cosa que ha aconseguit ha estat pervertir i descoratjar les aspiracions socials i de classe que una bona part de l'electorat va dipositar a les forces i al relat independentista.

Les eleccions municipals del maig van demostrar justament part d'aquest desengany polític, amb un mal resultat d'ERC i de la CUP. La feblesa del president Aragonès condiona una Catalunya que no té un projecte clar de país. És més necessari que mai que el Govern prioritzi els interessos de la gent als interessos partidistes; que reconegui i reivindiqui l'enorme diversitat i la multiculturalitat que envolta el nostre país.

Catalunya no és qui la Governa, sinó tota aquella gent que amb les mans i el seu esforç s'aixequen cada dia per fer de Catalunya un lloc pròsper, just i igualitari. I precisament per elles som aquí. Podem va néixer de la indignació, del "no ens representen" i de tota aquella gent que estava cansada de polítics professionals que deien molt, però feien poc.

2. La proposta política: la defensa i enfortiment dels serveis públics

En un context nacional marcat per unes polítiques que no han posat al centre el benestar dels catalans i catalanes enfortint els serveis públics a Catalunya, és imprescindible articular des de Podem un posicionament polític propositiu, transformador i concloent, capaç de revertir anys de carències i de retallades en allò públic.

Els serveis públics constitueixen realment el patrimoni col·lectiu més gran que ha generat la classe treballadora al nostre país, i representen un dels

valors màxims de democràcia i igualtat. Aquest fet col·lideix, per definició, amb un context econòmic desprietat, la tendència acumulativa del qual ha generat històricament desigualtat, explotació i pèrdua progressiva de drets per a la majoria social.

Per això, sense la garantia d'uns serveis públics forts, és impossible que puguem parlar de democràcia; i amb aquest convenciment, Podem Catalunya situa com un dels seus principals objectius polítics la defensa i la millora permanent dels serveis públics, protegint-los i dotant-los de més recursos econòmics, humans i materials; perquè continuïn sent l'escut i l'eina que permeti garantir, amb dignitat, el desenvolupament vital de la gent.

2.1 Deixar enrere la col·laboració publicoprivada i garantir la salut pública

La dreta a salut constitueix un dels principis més importants de qualsevol societat. La pandèmia de la Covid-19 ens ha demostrat la importància que tan important és de disposar d'una sanitat pública ben equipada. Les polítiques del Govern en aquesta matèria no s'han traduït en una millora palpable de la situació sanitària a Catalunya.

Des de Podem Catalunya, entenem la sanitat com un servei basat en les cures, i donar resposta a les necessitats reals de les persones. El Sistema Nacional de Salut no pot tenir finalitat de lucre personal o empresarial. Per això, volem eliminar el model de col·laboració público-privada en la prestació del serveis de salut. El negoci que actualment hi ha en el sistema de salut públic ha de ser substituït per un sistema que tingui per bandera la planificació i la transparència.

El model actual està pensat per mantenir i augmentar els beneficis i privilegis per a alguns i que contribueixi a la desigualtat i a la iniquitat per a la majoria; un sistema que perverteix una cosa tan bàsica com és el dret a la salut de la gent. Per això contribuïrem al reforçament de l'Atenció Primària, perquè és la base del sistema sanitari i de les polítiques de salut pública. Reclamarem que un 25% del pressupost sanitari es dediqui a aquest nivell assistencial, per posar al centre de les polítiques públiques els CAPS.

La salut dels més grans no té perquè ser menys important. En el context d'envelliment en que ens trobem, l'atenció sanitària a les residències i el

benestar dels més grans, també ha de ser part del sector públic. Creiem que un sistema sanitari que olvida els nostres grans, contribueix a continuar tenint una societat més injusta. Una atenció sanitària de qualitat necessita una millora substancial de les condicions laborals i salarials de totes les persones que treballen al sector sanitari; un augment de les plantilles, que facilitin una atenció digna de les persones i redueixi les llistes d'espera.

La salut és un dret fonamental, i cal un Govern convençut, que desenvolupi polítiques sanitàries partint d'aquesta concepció; el nostre compromís amb la ciutadania de Catalunya és clar: política útil i directa. On hi ha la necessitat de salut, ha d'haver-hi un servei públic salut que garanteixi aquest dret i doni resposta a tots i totes.

2.1.1 Compromís amb la salut mental

La salut mental representa avui més que mai una qüestió determinant, altament intergeneracional i amb un clar biaix de classe social. Cal prendre seriosament la salut mental i construir un veritable sistema d'atenció a la salut mental amb prou finançament, donar suport a polítiques i actuacions per aconseguir la visibilització i la plena inclusió social de les persones que pateixen aquests problemes, introduint més professionals i més eines pedagògiques per a la gestió de la salut mental.

2.2. L'educació pública com a base d'una societat igualitària

També a l'àmbit educatiu català hi ha diverses problemàtiques derivades d'una gestió política incorrecta o, en alguns casos, inexistent. El 2023, encara hi ha a Catalunya escoles i instituts que funcionen a diferents velocitats, amb el resultat de més segregació, i el reforç de les diferències socioeconòmiques.

El problema no rau exactament en l'existència de centres educatius privats concertats; sinó en el suport econòmic que des de les institucions públiques s'hi aporta. Els centres privats desenvolupen la seva activitat sobre un marc curricular que no introdueix necessàriament valors laics i radicalment democràtics. Per tant, respon a altres interessos específics d'un grup selecte de persones, en què l'administració no influeix.

Així doncs, entenent la importància que té l'ensenyament per a la construcció d'un model alternatiu de país, des de Podem Catalunya proposem centrar el finançament als centres públics i entendre que els centres privats concertats són producte d'una necessitat conjuntural però no pas un model a perpetuar. Els centres públics han de ser la base del sistema els receptors de tots els recursos necessaris per adequar-los definitivament a les necessitats de l'alumnat i professorat.

El nostre compromís polític en aquest sentit es basa en millorar les condicions laborals del professorat, així com ampliar la contractació de nova docència i personal educatiu, a fi de reduir les ràtios de les alumnes per professora. Eliminar per sempre les escoles-barracons que encara existeixen a diversos pobles i ciutats de Catalunya, garantint una educació pública de qualitat, a l'alçada del país democràtic que mereixem.

Ahora, també proposem un pla de xoc urgent per acabar amb el bullying escolar. Un problema que també afecta les famílies, el professorat i el conjunt de la comunitat educativa. Més enllà d'una declaració d'intencions, suggerim invertir prou recursos per articular als centres educatius les figures professionals necessàries, en sintonia amb la comunitat educativa, que desenvolupin funcions de detecció d'assetjament escolar, així com resolució de conflictes.

Per això, el nostre lloc estarà sempre al costat de les docents, de les famílies i de les estudiants; en l'àmbit institucional, des del Govern o des de l'oposició, amb propostes valentes i clares; i des del carrer, recolzant i col·laborant en les diferents reivindicacions.

2.3. Garantir la dignitat en l'ús dels serveis públics

Avui dia, les famílies han de treballar amb horaris que dificulten la conciliació. Pensem que un pla corresponsable de cures posarà al centre el benestar de la família. Per això proposarem un servei municipal de canguratsges gratuïts perquè les famílies tinguin facilitats a l'hora de poder tenir accés a la feina o al descans. És important afavorir els serveis públics, per tant, treballarem propostes concretes de sectors que entenem no només estratègics com a país, sinó també essencials per la seva acció i treball comunitari.

Volem unes treballadores de servei d'atenció a domicili que no hagin de dependre d'una externalització de serveis que les precaritza. Per tant, la nostra proposta és internalitzar el servei i reforçar l'atenció domiciliària, contractant més personal i garantint unes condicions laborals dignes a les treballadores i treballadors que fan tot el possible per cuidar els nostres majors i persones amb discapacitat.

Després d'escoltar les reclamacions del sector, creiem que és prioritari posar fi al model mixt de bombers voluntaris que va instal·lar Jordi Pujol en els seus mandats, és increïble que el 2024 continuem amb un model caduc, que només ha demostrat any rere any la immensa precarietat del sector.

Tenir bombers voluntaris sense cotitzar la seguretat social, sense garanties laborals i sense dret a defensar-se davant d'un accident és una cosa que no es pot permetre un Govern progressista i democràtic. Cal ser valents, i per això, hem de garantir l'accés a la laboralització o estabilització del sector per posar fi a la precarietat instal·lada de les persones que ens protegeixen dia a dia.

El taxi ha demostrat no només ser un sector essencial, sinó també que la seva aposta pel públic és ferma. Per això creiem que hem d'estendre l'APP que han treballat al sector amb l'AMB i traslladar-la en l'àmbit català per garantir que el sector del taxi arribi a tots els racons de Catalunya, i perquè sigui el principal actiu al transport amb vehicle privat davant d'altres fórmules de tall neoliberal i que uberitzen tant usuaris com treballadors. Complir la ràtio 1/30 i declarar-ho com a bé essencial tal com ens han demostrat tots aquests anys.

2.4 Habitatge

Tenir o no tenir accés a un habitatge digne és a la base d'un projecte de vida complet. Aquest dret no està ni de bon tros garantit a Catalunya; any rere any, ens situem com la Comunitat Líder en nombre de desnonaments, amb més de 2.000 només en el tercer trimestre de 2023. Els preus del lloguer i les hipoteques augmenten sense parar, i cada cop resulta més difícil arribar a final de mes per un gran nombre de llars.

Recordem que la Generalitat de Catalunya té competència exclusiva i potestat legislativa plena en matèria d'habitatge i la Llei 18/2007 del Dret

a l'Habitatge estableix que són obligacions de l'Administració de la Generalitat: L'habitatge és una de les preocupacions més importants per a la ciutadania catalana. Els preus d'aquest bé de primera necessitat han augmentat molt pel damunt dels salaris i en conseqüència, cada cop més els sectors socials sensibles, com els joves, la gent gran, els immigrants i les persones en situació de risc, pateixen situacions d'exclusió del dret a l'habitatge. A Catalunya es donen situacions de barraquisme intolerables com ara la de Montcada i Reixach, aquesta vergonya col·lectiva ha de ser objecte d'actuació prioritària per part de les administracions.

Una ciutat habitable implica que no la pensem només per viure, sinó també per convida i per aconseguir-ho el dret a l'habitatge ha de ser una prioritat. El problema de l'habitatge no té una solució fàcil i menys a curt termini. El govern de l'estat, que té paralitzada l'aplicació de la regulació dels lloguers i la Generalitat que no ha fet prou per oferta habitatges socials amb lloguers assequibles.

Les polítiques públiques d'habitatge comporta una necessària coordinació entre administracions, però no limita, per l'ambigüitat competencial en la normativa d'aplicació, l'actuació des dels governs municipals. Enfront del capitalisme rendista i extractiu present en el sector immobiliari cal fer valer la funció social que preval i limita el dret a la propietat, aquí les polítiques fiscals són una eina dels poder públics que cal aplicar al límit que permeti la llei per part de totes les administracions.

El sector públic no pot romandre en el paper d'espectador passiu del mercat immobiliari i ha d'adoptar mesures orientades a l'existència d'habitatges assequibles suficients i adequats per a la població. Complementant l'acció amb recursos propis amb la regulació de l'activitat de la iniciativa privada o amb la col·laboració del tercer sector. A Catalunya necessitem que el Govern no només es centri a aplicar un índex de preus per al topall en els lloguers, sinó que hagi de complir de manera efectiva la Llei 24/2015, que prohibeix l'execució de desnonament si no hi ha alternativa habitacional, la prohibició de talls de llum, aigua i gas a famílies vulnerables, a més d'obligar els bancs i els fons buits a posar els habitatges tancats a disposició del parc de lloguer social per a famílies vulnerables, ampliant així el volum d'habitatge social a Catalunya.

L'aposta política de Podem sempre ha prioritzat aquesta qüestió. Per això, Ione Belarra ha aconseguit, després d'un treball ardu, tirar endavant la primera Llei d'Habitatge de la democràcia, que garanteix aquest dret en

bona part, però que està subjecta a un desplegament eficaç per part de les comunitats autònomes.

Per poder garantir el compliment adequat de la Llei d'Habitatge a Catalunya, creiem necessari augmentar els recursos dedicats a la Inspecció d'Habitatge, tant pel que fa a l'augment de les inversions pressupostàries, com a la plantilla de funcionaris, que com a mínim ha d'augmentar en un 25%, alhora que exigirem el compliment de la llei 24/2015, que n'és un exemple per al conjunt de l'estat.

A Podem Catalunya tenim molt clar que el dret a l'habitatge és una necessitat bàsica i irrenunciable, i no permetrem que ningú no es quedi al carrer.

2.5. Polítiques laborals

Com a resultat de les polítiques de l'anterior govern de coalició, la quantitat de persones que té feina ha augmentat considerablement, i la durada dels contractes també ho ha fet, però pensem que cal posar l'accent sobre les condicions en què es desenvolupa el treball.

Moltes treballadores estan precaritzades, i han de suportar jornades draconianes, tractes vexatoris, equipament insuficient o entorns extrems, a més de veure's indefenses davant dels fraus i les irregularitats en els seus contractes. Una situació que la Inspecció de Treball, la tasca del qual s'ha demostrat insuficient, no és capaç de corregir. Hem de fomentar un treball digne i promoure polítiques que ajudin a millorar les condicions de treball i la igualtat de drets entre els diferents col·lectius laborals. També hem d'aprofitar les competències en matèria d'Inspecció Laboral transferida a la Generalitat el 2011 per reforçar-la i potenciar-la a Catalunya, mitjançant un augment considerable del pressupost.

D'aquesta manera es podrà disposar d'un nombre més gran d'efectius i aconseguir arribar al màxim d'empreses possibles perquè no es continuï vulnerant drets. Creiem també que cal continuar fomentant la creació de cooperatives, que han demostrat no sols un desenvolupament social, sinó també un funcionament més igualitari i amb arrelament territorial.

La pandèmia ens va ensenyar molt important, i és que no podem dependre d'empreses d'altres països per a una cosa tan essencial i prioritària com és el material sanitari; per això creiem que igual que cal

apostar per la indústria, també ho hem de fer amb garantia pública. Per tant, una empresa pública de material sanitari a Catalunya no només permetrà generar més ocupació, sinó abaratir el cost del producte (per la seva major eficiència) i ser punta de llança a tot el conjunt de l'estat.

2.6 Redistribució de la riquesa

Per poder fer totes les transformacions que Catalunya necessita, hem d'augmentar els ingressos de la Generalitat, i a Podem Catalunya creiem que la millor manera de fer-ho és apostant per uns impostos realment progressius, que facilitin la redistribució de la riquesa.

Per descomptat, cal controlar adequadament la despesa i evitar dispendis superflus i que no contribueixen a la millora de la vida de les majories socials, però en un context en què encara no s'ha recuperat la inversió pública que es va retallar després de la crisi de 2008, els serveis públics a Catalunya necessiten amb urgència un augment pressupostari, al que han de contribuir, en gran part, els més rics.

Per això, volem afegir un nou tram impositiu als més rics, fer anàlisis d'implementació i resultats de les polítiques públiques destinades a combatre el frau i prohibir la contractació d'empreses públiques que tributin en paradisos fiscals.

I desprivatitzar els serveis públics començant pels que presten un servei essencial a la societat per tal garantir el seu control i millorar la seva eficiència, qualitat i transparència en l'ús dels diners dels contribuents.

2.7. Drets dels animals, cosa que ens fa més humans

A Podem ens sentim orgulloses d'haver tirat endavant la Llei de Drets Animals, gran avanç que tant de bo no hagués trobat les tises de podar del PSOE, però que així i tot significa un abans i un després en protecció dels drets animals. El projecte d'Ara Més que Mai Podem proposa aprofundir el treball legislatiu i efectiu en aquest sentit. Catalunya és una nació sensible a aquestes qüestions, però encara hi ha moltes situacions que requereixen posar l'exercici de les administracions a l'alçada de la

sensibilitat social. Hem d'entendre que una relació amb els animals nascuda des del respecte ens fa millors com a persones i com a societat.

Des de Podem tenim clar que "les tradicions" no justifiquen el maltractament animal; és temps de legislar ampliant la prohibició de les corregudes de bous a pràctiques com els correbous, bous embolats i altres que comporten fer del patiment animal un espectacle.

També hem de tenir clar que el patiment animal forma part del model d'explotació capitalista, concretat en pràctiques de ramaderia intensiva de macrogranges (que comporten un patiment indescriptible als animals) per a la producció d'aliments de baixa qualitat, i que implica conseqüències col·laterals per al medi ambient, com és la nitrificació de bona part de les aigües de Catalunya. Aquí també ens trobareu, treballant per aplicar propostes de control sobre la cadena de producció alimentària, que dignifiquin el tracte als animals en aquest sector.

En el pla local, proposem que s'habilitin fonts adaptades per a animals en parcs adequats per a això, iniciativa que ja s'ha implementat en algunes ciutats i que per part nostra faríem totalment extensiva a la resta de municipis. D'altra banda, proposem també un cementiri públic per als animals. Entenent la inclinació que moltes persones desenvolupen amb les seves mascotes, moltes vegades infravalorat social i culturalment. Finalment, proposem igualment la posada en marxa d'un paquet d'ajudes públiques als veterinaris, per a facilitar l'accés a persones en situació de vulnerabilitat.

2.8. El dret a un futur

L'emergència climàtica ha d'impregnar la totalitat de les polítiques, ens hi juguem el futur. El model de país de Podem entén que el medi ambient, l'aire que respirem i l'aigua que bevem són béns per preservar per sobre de qualsevol interès particular. La gestió del territori, la seva ocupació i explotació ve determinada pel lucre d'uns quants i sense tenir en compte les necessitats mediambientals.

És necessari maximitzar la gestió pública dels béns comuns, per exemple en el desenvolupament d'una transició energètica pilotada pels poders públics i la iniciativa popular; una proposta ambiciosa que ens porti a la neutralitat en emissions abans del 2050, que entengui l'accés a l'energia

com a dret, i amb el protagonisme de la iniciativa popular mitjançant l'ús racional dels recursos i del territori.

El mateix podem dir de l'aigua, recurs escàs que requereix una nova cultura en l'ús i la gestió. Podem proposar un pla estratègic d'inversions en eficiència aplicat al sistema d'obtenció, provisió i sanejament d'aigua; un pla d'inversions amb l'objectiu d'optimitzar el seu ús adreçat als sectors productius, des del primari fins a l'industrial, per evitar així el malbaratament d'aquest recurs públic limitat. Entenem que el millor camí per a la gestió eficient de l'aigua i poder afrontar les grans inversions necessàries és que aquesta gestió sigui pública, afrontant un Pla d'Inversions estratègic que a gran escala sigui dotat amb pressupost de la Generalitat que facin possible entomar el repte econòmic per part dels ajuntaments, deixant de banda la prioritització del lucre propi de la gestió privada del recurs.

La mobilitat també és un element indispensable que cal revisar i adaptar progressivament al conjunt de les nostres ciutats. Partim d'experiències com les de Barcelona, amb el Tren Tram o els carrils bici. L'objectiu seria fer extensiu aquest model i trobar i alhora, facilitar l'accés a la població des de les institucions.

El dret a un futur només serà efectiu amb un model d'activitat econòmica sostenible. A Catalunya hi ha una assignatura pendent que és el "model turístic". Sector fonamental en la nostra economia al qual no pretenem s'hagi de renunciar, però que sí que necessita replantejar alguna de les seves propostes, com ara la massificació o les fórmules que provoquen danys col·laterals inassumibles als territoris. Una oferta de qualitat, que impliqui necessàriament la garantia de les condicions laborals de les persones que treballen al sector i arribi a establir límits raonables a l'ocupació del territori i l'ús dels recursos.

3. Una democràcia real

Podem veure néixer i s'entén a si mateixa com una eina de transformació profunda, que posa en dubte un model d'estat que es va pensar en bona part per preservar els privilegis d'uns quants i servir de coartada per a l'amnèsia col·lectiva.

Des de Podem denunciem l'estructura de clavegueres i la qüestionable separació de poders que serveix per preservar els privilegis dels quals

ostenten el poder sense presentar-se a les eleccions. Per això apostem per establir una república del bé comú legitimada des del poder popular; un camí on treballarem per construir un projecte ampli que identifiqui els reptes reals i uneixi les contribucions de totes les que compartim aquest horitzó transformador.

3.1. Defensem la República com a garantia de drets

No hi ha un projecte democràtic que pugui avançar sense els de baix. A Podem Catalunya creiem que el règim del 78 travessa una profunda crisi de representativitat, degut entre altres coses a la seva incapacitat per gestionar una realitat que ja no té res a veure amb la del postfranquisme, i apostem per la construcció d'un horitzó republicà que impliqui una promesa real de canvi per a les majories; una possibilitat de viure, no com a súbdits, sinó com a ciutadans iguals en drets i llibertats.

La monarquia que exerceix de clau de volta d'aquest sistema corrupte personifica a la perfecció les disfuncions principals del règim: és una institució obsoleta, antidemocràtica, patriarcal i anacrònica, i part d'una concepció patrimonial, vassallàtica i feudal de l'Estat com a òrgan des del qual exercir el poder. Tot i això, aquesta pulsó reaccionària no ha estat hegemònica ni única al nostre país. Sota tanta opressió i monopoli de la violència ha subsistit una pulsó democratitzadora dins del poble que ha mantingut una tensió permanent amb els sectors reaccionaris. Parlem, així, de dos principis en col·lisió permanent: el monàrquic i el democràtic.

La primera i la segona república són dos exemples de com les coses podien fer un gir inesperat per a l'establishment borbònic: parlem de sengles moments -breus- en què el poble va aconseguir variar la direcció de la Història; dos moments en què les lògiques van ser unes altres, antagòniques al seu regnat, complexos; democràtiques. Amb avenços socials inqüestionables, entre ells el sufragi universal.

La crisi del 2008 va suposar molt més que un incontestable revés econòmic per a moltes famílies del nostre país. El terratrèmol financer internacional, amb conseqüències a les entranyes de tot el nostre sistema financer, comporta a la pràctica l'inici de la fi del domini de l'aristocràcia econòmica que ha estat dominant el país, almenys, durant els darrers dos segles.

La vella oligarquia patrimonial històrica, que tenia al rei Joan Carles el seu millor ambaixador, es va veure compromesa per primera vegada i va necessitar capital estranger per poder continuar sent competitiva. Aquest, i no un altre, era el context. Tot i totes les retallades i la crisi de representació.

En arribar el 15M, es va obrir la possibilitat que existís una nova manera de fer les coses; l'autoorganització és l'essència republicana, de començar a mirar-nos i trobar-nos. Les places es van omplir de gent cridant "No ens representen", "del poble i per al poble" i "pa, sostre, menjar i dignitat". Eren reclamacions justes i dignes d'un poble que clamava per drets davant uns privilegiats.

Amb el temps, algunes persones es van aixecar i de tot això en va sortir una cosa bonica; una eina que ens tornava a il·lusionar, a omplir d'esperança i a creure que teníem la força d'organitzar-nos, que les classes populars teníem a les nostres mans republicanes la força d'un partit moviment anomenat Podem, que malgrat tots els atacs rebuts continua sent l'espai on continuar defensant drets per a tots i totes.

Per això, quan parlem de república, no ho fem per banderes o per relats buits, sinó que parlem que els centres d'atenció primària tinguin recursos suficients per atendre el conjunt de la població; quan parlem de caminar cap a la república, parlem que cal reforçar l'educació pública per revertir les retallades que es van fer. Quan nosaltres estem parlant de república, el que estem dient és que als bombers que es juguen el tipus per nosaltres cal pagar-los la seguretat social, i no se'ls pot continuar explotant.

En aquest sentit, creiem que cada pas que fem en el reforç dels serveis públics, en la baralla per la qualitat de vida de la gent, és un pas cap a la construcció de la república que volem: una república plurinacional, solidària, feminista i amb una perspectiva de sostenibilitat ambiental que ens permeti poder continuar habitant aquest planeta en el futur.

Entenem la república com un projecte de país orientat a l'enfortiment dels serveis públics, i per això és imprescindible promoure la participació ciutadana com a motor del canvi.

La segona república va arribar a conseqüència dels resultats obtinguts amb una participació massiva en l'àmbit municipal el 1931. La reflexió és actualment rescatable i encara conserva tot el rigor. És per això que creiem al municipalisme com a element vital inherent al concepte de

república. Un municipalisme que parteix de l'acció política dels ajuntaments per als seus territoris i que té com a objectiu l'apoderament ciutadà a la presa de decisions.

Una participació ciutadana que aprofundeix i aprofundeix la concepció comunitària com a mecanisme d'autoorganització i, en definitiva, de qualitat democràtica. Ser una eina que estigui sempre al costat de les lluites socials, estimulants-les i promovent-les, reforçant no només la presència activista dels seus militants en els moviments socials (sempre respectant-ne l'autonomia), sinó també en la participació sindical i educativa dels nostres barris i llocs de treball.

Aquest ha de ser un eix principal de l'acció de Podem en aquest nou cicle. Però fins i tot més enllà del Partit Moviment, Podem també ha de convertir-se en un Partit Societat. Un partit que no només estigui immers en el teixit social existent, sinó que sigui capaç de generar nous espais socials. Allà on hi hagi un cercle i militància de Podem, també hi ha d'haver una multiplicació de la vida social i cultural, construint una organització que sigui alhora part activa de la societat.

Una organització que ha de quedar oberta al seu entorn social i convertir-se en part d'aquest, afavorint i proposant activitats als barris i pobles, sent capaços de convertir espais inutilitzats en espais comunitaris, portant les nostres alternatives polítiques al centre del debat ciutadà i obrint-nos, també, per transformar-nos a nosaltres mateixes, acollint totes les propostes que sorgeixin al nostre entorn.

Tenim la responsabilitat de construir una proposta política per a la societat i amb la societat, només així l'assalt institucional podrà guanyar força i solidesa i podrem sortir dels límits que ha mostrat al camí cap a una transformació social, política, cultural i econòmica que ha de ser global. Només juntes, si anem amb tot, podrem fer que allò impossible sigui possible.

3.2. La necessitat de construir poder popular

El canvi a un model alternatiu de país, ha estat sempre l'objectiu general sobre el qual històricament hem dipositat, com a organització democràtica, les nostres aspiracions polítiques, socials i econòmiques. Solament un projecte polític decididament transformador, -a més de progressista- és conscient de les dificultats que implica el passar de la proposta política a la formulació de lleis concretes. Traslladar al BOE-DOGC les propostes nascudes dels col·lectius organitzats no és una qüestió fàcil, perquè moltes generen un xoc frontal contra el sistema establert i l'aparell burocràtic del règim.

L'experiència del govern de coalició del PSOE i Unides Podem ha evidenciat que no és suficient guanyar en les urnes per a transformar de veritat la societat. Els poders fàctics, econòmics, judicials i comunicatius, responen als interessos concrets d'unes elits que marquen el rumb polític del país sense necessitat de presentar-se a les eleccions.

Quan una força política que treballa de manera coordinada amb la societat civil organitzada, és capaç de qüestionar i de posar en dubte l'estatu quo -desafiant i qüestionant a les elits i els seus aliats-, s'activa ràpidament un desplegament de mitjans l'únic objectiu dels quals és destruir i desacreditar política i socialment al seu adversari. Ho hem vist amb Irene Montero i la Llei de Només Sí És Sí, amb l'assetjament permanent a Pablo Iglesias, amb les denúncies falses a Monedero, Juanma, Tere, Isa i altres tantes companyes de l'espai polític, així com amb diversos col·lectius socials.

L'estratègia sempre és la mateixa: injuriar públicament i deslegitimar als qui qüestionen el que hi ha, criminalitzant al col·lectiu, assenyalant-li i pervertint el treball col·lectiu realitzat en defensa de la majoria. Per això, és imprescindible ser capaços de treballar els objectius i aspiracions col·lectives de manera estratègica, de la mà dels moviments socials organitzats, per a traçar un full de ruta que ens permeti continuar transformant també des de les institucions.

Un poble organitzat és capaç de canviar polítiques de dretes i revertir un sistema desprietat, corrupte i pervers. I hem de tenir la capacitat d'organització real per a ser útils en cada vulneració de drets, perquè cada militant sigui una eina de transformació social que treballi per i amb el poble.

L'única capacitat real de canvis no depèn dels qui governen, sinó de qui té la capacitat de mobilitzar i fer més soroll per a aconseguir les majors transformacions. Ho vam veure amb el 8M, amb els pensionistes, amb el 15M, o les xarxes de solidaritat en la pandèmia; gràcies a la seva organització popular, han aconseguit posar damunt de la taula debats estratègics i necessaris per al nostre país que han obligat a qui governa a legislar en favor d'aquesta majoria, i no dels privilegiats.

L'aposta de Podem Catalunya es basa en la construcció d'un partit-moviment, que persegueixi en tot moment la sintonia i la complicitat amb tots els moviments socials, AA.VV, col·lectius culturals, col·lectius en la defensa d'un habitatge digne, les marees, i totes aquelles expressions de lluita i rebel·lia amb capacitat de proposta i arrelament en el territori.

Per aquest motiu, el paper dels Cercles i especialment, dels i les militants és elemental; per a continuar avançant en la construcció d'una base social que ens permeti conèixer de primera mà el sentir que tenen els nostres veïns i veïnes; per a ser capaços de traslladar les seves demandes a les institucions, i generar noves lleis i millores concretes.

Ser una eina que estigui sempre al costat de les lluites socials, estimulants-les i promovent-les, reforçant no sols la presència activista dels seus militants en els moviments socials (sempre respectant l'autonomia dels mateixos), sinó també en la participació sindical i educativa dels nostres barris i llocs de treball.

Aquest ha de ser un eix principal de l'acció de Podem en aquest nou cicle. Però fins i tot més enllà del Partit Moviment, Podem també ha de convertir-se en un Partit Societat. Un partit que no sols estigui immers en el teixit social existent, sinó que sigui capaç de generar espais socials nous. Allí on hi hagi un cercle i militància de Podem, ha d'haver-hi també una multiplicació de la vida social i cultural, construint una organització que sigui alhora part activa de la societat.

Una organització que ha de quedar oberta al seu entorn social i convertir-se en part d'aquest, afavorint i proposant activitats en els barris i pobles, sent capaços de convertir espais inutilitzats en espais comunitaris, portant les nostres alternatives polítiques al centre del debat ciutadà i obrint-nos, també, per a transformar-nos a nosaltres mateixes, acollint totes les propostes que sorgeixin en el nostre entorn.

Tenim la responsabilitat de construir una proposta política per a la societat i amb la societat, només així l'assalt institucional podrà guanyar força i solidesa i podrem sortir dels límits que ha mostrat en el camí cap a una transformació social, política, cultural i econòmica que ha de ser global. Només juntes, si anem amb tot, podrem fer que l'impossible sigui possible.

3.3 Força municipalista: posem les ciutats al servei de la gent

Els trenta-nou regidors i regidores elegits en les passades eleccions municipals d'abril de 2023 representen un força institucional valuosa per avançar en la realització del nostre projecte polític. La política municipal s'ocupa del dia a dia de la ciutadania en la seva ciutat i és aquí on volem demostrar que som una força útil i necessària per a millorar el benestar de la gent. Els ajuntaments han estat motors de canvi i des d'aquest àmbit pretenem impulsar les polítiques transformadores que formen part del nostre ideari.

3.4 Memòria històrica i democràtica

La memòria democràtica representa el pilar central de la democràcia al nostre país. Sense memòria democràtica no hi ha democràcia plena. Cal destacar la importància de conèixer la veritat a partir de les fonts tant orals com escrites, així com la reparació, la justícia i les garanties de no repetició a les víctimes, als seus familiars i a la ciutadania en general per evitar la no repetició i construir unes societats més justes i més democràtiques.

Cal implementar al territori català la llei estatal 20/2022, de 19 d'octubre, de Memòria Democràtica. Aquesta es fonamenta en els principis de veritat, justícia, reparació i garanties de no repetició. La seva implementació pretén desenvolupar, avui, la defensa dels valors democràtics, la convivència, el pluralisme polític, la preeminència dels drets humans, i promoure la cultura de la pau i la igualtat. També impulsar, aprovar i desenvolupar la nova Llei de MH i Democràtica de Catalunya.

3.5 Aliances polítiques

Podem Catalunya és una força que aspira a transformar profundament la vida de la gent, i per això, continuarà cuidant les seves aliances amb la resta de forces del bloc democràtic amb l'objectiu d'impulsar transformacions valentes i ambicioses, sempre des de la seva autonomia, així com amb els sectors de la societat civil organitzada que impulsen les lluites que compartim.

A més, donarem suport a les mesures que contribueixin a la desjudicialització a Catalunya, tant amb la taula del diàleg com amb l'amnistia, una que inclogui les persones o col·lectius socials que tenen o han tingut causes judicials per defensar drets, més enllà d'incloure dirigents polítics.

Aquestes aliances amb altres formacions polítiques es treballaran i s'articularan amb l'objectiu de maximitzar la nostra capacitat de canvi des de les institucions i sempre des del respecte mutu a l'autonomia de les diferents forces polítiques i amb la celebració de primàries obertes.

No podem deixar d'esmentar en aquest apartat la situació actual de la coalició de Podem amb Catalunya en Comú. En Comú Podem és la marca electoral més consolidada dels darrers anys que inclou el nostre espai polític, malgrat això, són nombroses les disfuncions a revisar producte de la manca del necessari diàleg i consens, per exemple amb l'ús unilateral de les sigles ECP que a més de provocar malestar en la nostra organització projecta missatges que provoquen confusió, un fet que s'ha aguditzat amb l'aparició de Sumar com a nou subjecte polític. Aquest i d'altres coalicions o aliances estratègiques només es podran mantenir o donar de noves amb el reconeixement clar i efectiu de la representativitat de cadascun dels agents que hi participin. Serà necessari l'inici de negociacions per revisar el funcionament dels espais de treball amb la creació de mecanismes efectius de relació partint de la realitat irrenunciable de la nostra identitat pròpia.

Podem Catalunya treballarà per arribar a aliances electorals amb totes aquelles forces amb què es comparteixin determinats objectius, sempre que això resulti útil, convenient i eficaç des del punt de vista polític i electoral, que hi hagi respecte mutu a l'autonomia de les diferents forces polítiques que conformin la corresponent coalició i que les llistes de la candidatura es conformin sempre mitjançant primàries obertes, sense restriccions i sense vetos.

DOCUMENTO POLÍTICO

***Con todo y para todas, PODEM.
¡Sí se puede!***

Podem y la Catalunya de los derechos

Podem es la propuesta necesaria en Catalunya para garantizar una vida digna y plena a todas la personas, la fuerza defensora a ultranza de los derechos que marcan la vida de la gente: el derecho a una educación pública, a la vivienda y a una sanidad de calidad para todas y a la dignidad de ser insobornables frente a los intereses de los de siempre. Podemos resume, en esa primera persona del plural, el convencimiento de la propuesta transformadora que representa el poner todos los recursos al servicio del interés general.

1. Situación en Catalunya. Un Govern sin rumbo

Cataluña pasa un momento político de grandes incertidumbres. Con un Gobierno de ERC en minoría con 33 diputados y diputadas, de un total de 135 que representan actualmente el arco parlamentario. Este hecho evidencia claramente la debilidad de un Gobierno de la Generalitat que permanentemente apuesta para gobernar con leyes y propuestas que se ven influidas la mayor parte de las veces por un enfoque neoliberal.

Si bien la anterior negociación de los presupuestos fue posible porque todas las partes hicieron un ejercicio de responsabilidad, en estos momentos resultaría inasumible ante un escenario de elecciones europeas y también de un posible avance electoral en Cataluña. En este contexto, la mayoría de actores han optado por priorizar sus intereses partidistas por encima del interés general de Catalunya.

El Gobierno de Pere Aragonès no solo ha demostrado ser incapaz de gobernar para la mayoría sin aportar soluciones reales a problemas existentes, como por ejemplo los de la sanidad, la educación, los servicios de emergencias, la crisis de la sequía, la crisis climática o el acceso a la vivienda, sino que además, ha demostrado una incompetencia total en la

hora de actuar ante momentos de enorme necesidad; sin generar suficiente cohesión social para articular un auténtico proyecto colectivo de país, integrador y abiertamente de progreso.

Todo esto, por no asumir los errores de gobernar en minoría y para una minoría. Más bien ha representado el ocaso de una expresión ciudadana que ya tiene poco a ver con el sentido mayoritario y con las prioridades actuales de la sociedad catalana actual. Incapaz de dotar de una orientación política práctica a su gestión, el Gobierno de ERC ha centrado sus esfuerzos en intentar sobrevivir a una solitaria travesía por el desierto, improvisando muchas de sus acciones y midiéndose permanentemente con JUNTS, en una carrera esencialista para demostrar el "mayor grado de pureza en la reivindicación de la vía independentista", ante el gobierno del Estado. Una dinámica, que lo único que ha conseguido ha sido pervertir y desalentar las aspiraciones sociales y de clase que una buena parte del electorado depositó a las fuerzas y al relato independentista.

Las elecciones municipales de mayo demostraron justamente parte de este desengaño político, con un mal resultado de ERC y de la CUP. La debilidad del presidente Aragonés condiciona una Catalunya que no tiene un proyecto claro de país. Es más necesario que nunca que el Gobierno priorice los intereses de la gente a los intereses partidistas; que reconozca y reivindique la enorme diversidad y la multiculturalidad que rodea nuestro país.

Catalunya no es quien la gobierna, sino toda aquella gente que con las manos y su esfuerzo se levantan cada día para hacer de Catalunya un lugar próspero, justo e igualitario. Y precisamente por ellas estamos aquí. Podemos nació de la indignación, del "no nos representan" y de toda aquella gente que estaba cansada de políticos profesionales que decían mucho, pero hacían poco.

2. La propuesta política: la defensa y fortalecimiento de los servicios públicos

En un contexto nacional marcado por unas políticas que no han puesto en el centro el bienestar de los catalanes y catalanas fortaleciendo los servicios públicos en Cataluña, es imprescindible articular desde Podemos un posicionamiento político propositivo, transformador y concluyente, capaz de revertir años de carencias y de recortes en aquello público.

Los servicios públicos constituyen realmente el mayor patrimonio colectivo que ha generado la clase trabajadora en nuestro país, y representan uno de los valores máximos de democracia e igualdad. Este hecho colisiona, por definición, con un contexto económico despiadado, cuya tendencia acumulativa ha generado históricamente desigualdad, explotación y pérdida progresiva de derechos para la mayoría social.

Por ello, sin los servicios públicos, es imposible que podamos hablar de democracia; y por esta razón, Podem Catalunya sitúa como uno de sus principales objetivos políticos la defensa y la mejora permanente de los servicios públicos, protegiéndolos y dotándolos de más recursos económicos, humanos y materiales; para que continúen siendo el escudo y la herramienta que permita garantizar, con dignidad, el desarrollo vital de la gente.

2.1 Dejar atrás la colaboración público-privada y garantizar la salud pública

La derecha en la salud constituye uno de los principios más importantes de cualquier sociedad. La pandemia de la Covid-19 nos ha demostrado la importancia que tan importante es disponer de una sanidad pública muy equipada. Las políticas del Gobierno en esta materia no se han traducido en una mejora palpable de la situación sanitaria en Cataluña.

Desde Podem Catalunya, entendemos la sanidad como un servicio basado en las curas, y dar respuesta a las necesidades reales de las personas. El Sistema Nacional de Salud no puede tener finalidad de lucro personal o empresarial. Por eso, queremos eliminar el modelo de colaboración público-privada en la prestación de los servicios de salud. El negocio que actualmente hay en el sistema de salud público tiene que ser sustituido por un sistema que tenga por bandera la planificación y la transparencia.

El modelo actual está pensado para mantener y aumentar los beneficios y privilegios para algunos y que contribuya a la desigualdad y a la iniquidad para la mayoría; un sistema que pervierte una cosa tan básica como es el derecho a sano la salud de la gente. Por eso contribuiremos al reforzamiento de la Atención Primaria, porque es la base del sistema sanitario y de las políticas de salud pública. Reclamaremos que un 25% del presupuesto sanitario se dedique a este nivel asistencial, para poner en el centro de las políticas públicas a los CAPS.

La salud de los mayores no tiene por qué ser menos importante. En el contexto de envejecimiento en que nos encontramos, la atención sanitaria en las residencias y el bienestar de nuestros mayores, también tiene que ser parte del sector público. Creemos que un sistema sanitario que olvida a nuestros mayores, contribuye a continuar teniendo una sociedad más injusta.

Una atención sanitaria de calidad necesita una mejora sustancial de las condiciones laborales y salariales de todas las personas que trabajan en el sector sanitario; un aumento de las plantillas, que faciliten una atención digna de las personas y reduzca las listas de espera.

La salud es un derecho fundamental, y hace falta un Gobierno convencido, que desarrolle políticas sanitarias partiendo de esta concepción; nuestro compromiso con la ciudadanía de Catalunya es claro: política útil y directa. Donde existe la necesidad de salud, tiene que haber un servicio público de salud que garantice este derecho y dé respuesta a todos y todas.

2.1.1 Comprometidos con la salud mental

La salud mental representa hoy más que nunca una cuestión determinante, altamente intergeneracional y con un claro sesgo de clase social. Hay que tomar seriamente la salud mental y construir un verdadero sistema de atención a la salud mental con suficiente financiación, apoyar a políticas y actuaciones para conseguir la visibilización y la plena inclusión social de las personas que sufren estos problemas, introduciendo más profesionales y más herramientas pedagógicas para la gestión de la salud mental.

2.2. La educación pública como base de una sociedad igualitaria

También en el ámbito educativo catalán existen diversas problemáticas derivadas de una gestión política incorrecta -o, en algunos casos, inexistente-. En 2023, todavía existen en Catalunya escuelas e institutos que funcionan a distintas velocidades, con el resultado de más segregación, y el refuerzo de las diferencias socioeconómicas.

El problema no radica exactamente en la existencia de centros educativos privados concertados; sino en el soporte económico que desde las instituciones públicas se invierte en los mismos. Los Centros privados desarrollan su actividad sobre un marco curricular que no introduce necesariamente valores laicos y radicalmente democráticos. Responde, por tanto, a otros intereses específicos de un grupo selecto de personas, en los que la administración no influye.

Por tanto, entendiendo la importancia que tiene la enseñanza para la construcción de un modelo alternativo de país, desde Podem Catalunya proponemos centrar la financiación en los centros públicos y entender que los centros privados concertados son producto de una necesidad coyuntural pero no un modelo a perpetuar. Los centros públicos han de ser la base del sistema los receptores de todos los recursos necesarios para adecuarlos definitivamente a las necesidades del alumnado y profesorado.

Nuestro compromiso político en este sentido se basa en mejorar las condiciones laborales del profesorado, así como ampliar la contratación de nueva docencia y personal educativo, con el fin de reducir las ratios de alumnas por profesora. Eliminar para siempre las escuelas-barracones que todavía existen en diversos pueblos y ciudades de Catalunya, garantizando una educación pública de calidad, a la altura del país democrático que merecemos.

Al mismo tiempo, también proponemos un plan de choque urgente para terminar con el bullying escolar. Un problema que también afecta a las familias, al profesorado, y al conjunto de la comunidad educativa. Más allá de una declaración de intenciones, proponemos invertir recursos suficientes para articular en los centros educativos las figuras profesionales necesarias, en sintonía con la comunidad educativa, que

desarrollen funciones de detección de acoso escolar, así como resolución de conflictos.

Por ello, nuestro sitio estará siempre al lado de las docentes, de las familias y de las estudiantes; a nivel institucional, desde el Govern o desde la oposición, con propuestas valientes y claras; y desde la calle, apoyando y colaborando en las diferentes reivindicaciones.

2.3. Garantizar la dignidad en el uso de los servicios públicos

Hoy en día, las familias han de trabajar con horarios que dificultan la conciliación. Pensamos que un plan corresponsable de cuidados pondrá en el centro el bienestar de la familia. Por eso vamos a proponer un servicio municipal de canguros gratuitos para que las familias tengan facilidades a la hora de poder tener acceso al trabajo y/o al descanso. Es importante poner en valor los servicios públicos, por tanto, vamos a trabajar propuestas concretas de sectores que entendemos no sólo estratégicos como país, sino también esenciales por su acción y trabajo comunitario.

Queremos unas trabajadoras de servicio de atención a domicilio que no tengan que depender de una externalización de servicios que las precariza. Por tanto, nuestra propuesta es la de internalizar el servicio y reforzar la atención domiciliaria, contratando más personal y garantizando unas condiciones laborales dignas a las trabajadoras y trabajadores que hacen todo lo posible para cuidar a nuestros mayores y a personas con discapacidad.

Después de escuchar las reclamaciones del sector, creemos que es prioritario acabar con el modelo mixto de bomberos voluntarios que instaló Jordi Pujol en sus mandatos, es increíble que en 2024 sigamos con un modelo caduco, que sólo ha demostrado año tras año la inmensa precariedad del sector.

Tener a bomberos voluntarios sin cotizar a la seguridad social, sin garantías laborales y sin derecho a defenderse ante un accidente es algo que no puede permitirse un Govern progresista y democrático. Hay que ser valientes y por ello, debemos garantizar el acceso a la laboralización y/o estabilización del sector para acabar con la precariedad instalada de aquellas personas que nos protegen día a día.

El taxi ha demostrado no sólo ser un sector esencial, sino también que su apuesta por lo público es firme. Por ello creemos que debemos extender la APP que han trabajado en el sector con la AMB y trasladarla a nivel catalán para garantizar que el sector del taxi llegue a todos los rincones de Catalunya, y para que sea el principal activo en el transporte con vehículo privado frente a otras fórmulas de corte neoliberal y que *uberizan* tanto a usuarios como trabajadores. Cumplir el ratio 1/30 y declararlo como bien esencial tal y como nos han demostrado todos estos años.

2.4. Vivienda

Tener o no tener acceso a una vivienda digna está en la base de un proyecto de vida completo. Este derecho no está ni mucho menos garantizado en Catalunya; año tras año, nos situamos como la Comunidad líder en número de desahucios, con más de 2.000 solamente en el tercer trimestre de 2023. Los precios del alquiler y las hipotecas aumentan sin parar, y cada vez resulta más difícil llegar a fin de mes para un gran número de hogares.

Recordemos que la Generalidad de Cataluña tiene competencia exclusiva y potestad legislativa plena en materia de vivienda y la Ley 18/2007 del Derecho a la Vivienda establece que son obligaciones de la Administración de la Generalidad: La vivienda es una de las mayores preocupaciones para la ciudadanía catalana. Los precios de este bien de primera necesidad han aumentado mucho por encima de los salarios y en consecuencia, cada vez más los sectores sociales sensibles, como los jóvenes, la gente mayor, los inmigrantes y las personas en situación de riesgo, sufren situaciones de exclusión del derecho a la vivienda.

Una ciudad habitable implica que no sólo la pensamos para vivir, sino también para convivir y para conseguirlo el derecho a la vivienda debe ser una prioridad. El problema de la vivienda carece de una solución fácil y menos a corto plazo. El gobierno del estado, que tiene paralizada la aplicación de la regulación de los alquileres y la Generalitat que no ha hecho lo suficiente por ofrecer viviendas sociales con alquileres asequibles.

Las políticas públicas de vivienda comporta una necesaria coordinación entre administraciones, pero no limita, por su ambigüedad competencial

en la normativa de aplicación, la actuación desde los gobiernos municipales. Frente al capitalismo rentista y extractivo presente en el sector inmobiliario es necesario hacer valer la función social que prevalece y limita el derecho a la propiedad.

El sector público no puede permanecer en el papel de espectador pasivo del mercado inmobiliario y debe adoptar medidas orientadas a la existencia de viviendas asequibles suficientes y adecuadas para la población, sea generándolas él mismo o bien regulando la actividad de la iniciativa privada o con la colaboración del tercer sector.

En Catalunya necesitamos que el Govern no sólo se centre en aplicar un índice de precios para el tope a los alquileres, sino que haga cumplir de manera efectiva la Ley 24/2015, que prohíbe la ejecución de desahucios si no existe alternativa habitacional, la prohibición de cortes de luz, agua y gas a familias vulnerables, además de obligar a los bancos y fondos buitres a poner las viviendas cerradas a disposición del parque de alquiler social para familias vulnerables, ampliando así el volumen de vivienda social en Catalunya.

La apuesta política de Podemos siempre ha priorizado esta cuestión. Por ello, Ione Belarra ha conseguido, después de un arduo trabajo, sacar adelante la primera Ley de Vivienda de la democracia, que garantiza este derecho en buena medida, pero que está sujeta a un despliegue eficaz por parte de las Comunidades Autónomas.

Para poder garantizar el adecuado cumplimiento de la Ley de Vivienda en Catalunya, creemos necesario aumentar los recursos dedicados a la Inspección de Vivienda, tanto en lo respecta al aumento de las inversiones presupuestarias, como a la plantilla de funcionarios, que como mínimo debe aumentar en un 25%, al mismo tiempo que vamos a exigir el cumplimiento de la ley 24/2015, que es un ejemplo para el conjunto del estado.

En Podem Catalunya tenemos muy claro que el derecho a la vivienda es una necesidad básica e irrenunciable, y no permitiremos que nadie se quede en la calle.

2.5. Políticas laborales

Como resultado de las políticas del anterior gobierno de coalición, la cantidad de personas que tiene trabajo ha aumentado considerablemente, y la duración de los contratos también lo ha hecho, pero pensamos que es necesario poner el acento sobre las condiciones en las que se desarrolla el trabajo.

Muchas trabajadoras están precarizadas, y tienen que soportar jornadas draconianas, tratos vejatorios, equipamiento insuficiente o entornos extremos, además de verse indefensas ante los fraudes e irregularidades en sus contratos. Una situación que la Inspección de Trabajo, cuya labor se ha demostrado insuficiente, no es capaz de corregir. Debemos fomentar un trabajo digno y promover políticas que ayuden a mejorar las condiciones de trabajo y la igualdad de derechos entre los distintos colectivos laborales.

También debemos aprovechar las competencias en materia de Inspección Laboral transferidas a la Generalitat en 2011 para reforzar y potenciar la misma en Catalunya, mediante un aumento considerable del presupuesto. De esta manera se podrá disponer de un mayor número de efectivos y conseguir llegar al máximo de empresas posibles, para que no se sigan vulnerando derechos. Creemos también que es necesario seguir fomentando la creación de cooperativas, que han demostrado no sólo un desarrollo social, sino también un funcionamiento más igualitario y con arraigo territorial.

La pandemia nos enseñó algo muy importante, y es que no podemos depender de empresas de otros países para algo tan esencial y prioritario como es el material sanitario; por eso creemos que al igual que hay que apostar por la industria, también debemos hacerlo con garantía pública. Por lo tanto, una empresa pública de material sanitario en Catalunya no sólo permitirá generar más empleo, sino abaratar el coste del producto (por su mayor eficiencia) y ser punta de lanza en todo el conjunto del estado.

2.6 Redistribución de la riqueza

Para poder llevar a cabo todas las transformaciones que Catalunya necesita, debemos aumentar los ingresos de la Generalitat, y en Podem Catalunya creemos que la mejor manera de hacerlo es apostando por unos impuestos realmente progresivos, que faciliten la redistribución de la riqueza.

Por supuesto, hay que controlar adecuadamente el gasto y evitar dispendios superfluos y que no contribuyen a la mejora de la vida de las mayorías sociales, pero en un contexto en que todavía no se ha recuperado la inversión pública que se recortó después de la crisis de 2008, los servicios públicos en Cataluña necesitan con urgencia un aumento presupuestario, al que tienen que contribuir, en gran parte, los más ricos.

Por ello, queremos añadir un nuevo tramo impositivo a los más ricos, realizar análisis de implementación y resultados de las políticas públicas destinadas a combatir el fraude, y prohibir la contratación de empresas públicas que tributen en paraísos fiscales.

Y desprivatizar los servicios públicos empezando por los que prestan un servicio esencial a la sociedad para garantizar su control y mejorar su eficiencia, calidad y transparencia en el uso del dinero de los contribuyentes.

2.7. Derechos de los animales, lo que nos hace más humanos

En Podemos nos enorgullecemos de haber sacado adelante la Ley de Derechos Animales, gran avance que ojalá no hubiese encontrado las tijeras de podar del PSOE, pero que aún así significa un antes y un después en protección de los derechos animales. El proyecto de Ahora Más que Nunca Podemos propone profundizar el trabajo legislativo y efectivo en ese sentido. Catalunya es una nación sensible a esas cuestiones, pero aún hay muchas situaciones que requieren poner el ejercicio de las administraciones a la altura de la sensibilidad social. Debemos entender que una relación con los animales nacida desde el respeto nos hace mejores como personas y como sociedad.

Desde Podem tenemos claro que “las tradiciones” no justifican el maltrato animal; es tiempo de legislar ampliando la prohibición de las corridas de toros a prácticas como los correbous, bous embolats y otras que comportan hacer del sufrimiento animal un espectáculo.

También debemos tener claro que el sufrimiento animal forma parte del modelo de explotación capitalista, concretado en prácticas de ganadería intensiva de macrogranjas (que comportan un sufrimiento indescriptible a los animales) para la producción de alimentos de baja calidad, y que implica consecuencias colaterales para el medioambiente, como es la nitrificación de buena parte de las aguas de Catalunya. Ahí también nos encontraréis, trabajando para aplicar propuestas de control sobre la cadena de producción alimentaria, que dignifiquen el trato a los animales en ese sector.

En el plano local, proponemos que se habiliten fuentes adaptadas para animales en parques adecuados para ello, iniciativa que ya se ha implementado en algunas ciudades y que por nuestra parte haríamos totalmente extensiva al resto de municipios.

Por otra parte, proponemos también un cementerio público para los animales. Entendiendo el apego que muchas personas desarrollan con sus mascotas, muchas veces infravalorado social y culturalmente.

Finalmente, proponemos igualmente la puesta en marcha de un paquete de ayudas públicas a los veterinarios, para facilitar el acceso a personas en situación de vulnerabilidad.

2.8. El derecho a un futuro

La emergencia climática ha de impregnar la totalidad de las políticas, nos jugamos el futuro. El modelo de país de Podem entiende que el medio ambiente, el aire que respiramos y el agua que bebemos son bienes a preservar por encima de cualquier interés particular. La gestión del territorio, su ocupación y explotación viene determinada por el lucro de unos pocos y sin tener en cuenta las necesidades medioambientales.

Es necesario maximizar la gestión pública de los bienes comunes, por ejemplo en el desarrollo de una transición energética pilotada por los poderes públicos y la iniciativa popular; una propuesta ambiciosa que nos lleve a la neutralidad en emisiones antes de 2050, que entienda el acceso a la energía como un derecho, y con el protagonismo de la iniciativa popular mediante el uso racional de los recursos y del territorio.

Lo mismo podemos decir del agua, recurso escaso que requiere una nueva cultura en su uso y gestión. Podemos proponer un plan estratégico de inversiones en eficiencia aplicado al sistema de obtención, provisión y saneamiento de agua; un plan con el objetivo de minimizar el presupuesto dirigido a los sectores productivos, desde el primario hasta el industrial, para así evitar el despilfarro de recursos públicos.

La movilidad también es un elemento indispensable que hay que revisar y adaptar progresivamente al conjunto de nuestras ciudades. Partimos de experiencias como las de Barcelona, con el Tren Tramo o los carriles bici. El objetivo sería hacer extensivo este modelo y encontrar y a la vez, facilitar el acceso en la población desde las instituciones.

El derecho a un futuro sólo será efectivo con un modelo de actividad económica sostenible. En Catalunya existe una asignatura pendiente que es el "modelo turístico". Sector fundamental en nuestra economía al que no pretendemos se deba renunciar, pero que sí necesita replantear alguna de sus propuestas, como por ejemplo la masificación o las fórmulas que provocan daños colaterales inasumibles en los territorios. Una oferta de calidad, que implique necesariamente la garantía de las condiciones laborales de las personas que trabajan en el sector y llegue a establecer límites razonables a la ocupación del territorio y el uso de los recursos.

3. Una democracia real

Podemos nació y se entiende a sí misma como una herramienta de transformación profunda, que pone en tela de juicio un modelo de estado que se pensó en buena medida para preservar los privilegios de unos pocos y servir de coartada para la amnesia colectiva.

Desde Podemos denunciemos la estructura de cloacas y la cuestionable separación de poderes que sirve para preservar los privilegios de aquellos que ostentan el poder sin presentarse a las elecciones. Por ello apostamos por el establecimiento de una república del bien común legitimada desde el poder popular; un camino en el que trabajaremos para construir un proyecto amplio que identifique los retos reales y aúne las contribuciones de todas las que compartimos este horizonte transformador.

3.1. Defendemos la República como garantía de derechos

No hay un proyecto democrático que pueda avanzar sin los de abajo. En Podem Catalunya creemos que el régimen del 78 atraviesa una profunda crisis de representatividad, debido entre otras cosas a su incapacidad para gestionar una realidad que ya nada tiene que ver con la del postfranquismo, y apostamos por la construcción de un horizonte republicano que implique una promesa real de cambio para las mayorías; una posibilidad de vivir, no como súbditos, sino como ciudadanos iguales en derechos y libertades.

La monarquía que ejerce de clave de bóveda de este sistema corrupto personifica a la perfección las principales disfunciones del régimen: es una institución obsoleta, antidemocrática, patriarcal y anacrónica, y parte de una concepción patrimonial, vasallática y feudal del Estado como órgano desde el que ejercer el poder. Sin embargo, esta pulsión reaccionaria no ha sido hegemónica ni única en nuestro país. Debajo de tanta opresión y monopolio de la violencia ha subsistido una pulsión democratizadora dentro del pueblo que ha mantenido una tensión permanente con los sectores reaccionarios. Hablamos, así, de dos principios en colisión permanente: el monárquico y el democrático.

La primera y la segunda Repúblicas son dos ejemplos de cómo las cosas podían dar un giro inesperado para el establishment borbónico: hablamos de sendos momentos -breves- en los que el pueblo consiguió variar la dirección de la Historia; dos momentos en los que las lógicas fueron otras, antagónicas a su reinado, complejas; democráticas. Con avances sociales incuestionables, entre ellos el sufragio universal.

La crisis de 2008 supuso mucho más que un incontestable revés económico para muchas familias de nuestro país. El terremoto financiero internacional, con consecuencias en las entrañas de todo nuestro sistema financiero, conlleva en la práctica el inicio del fin del dominio de la aristocracia económica que ha venido dominando el país, al menos, durante los últimos dos siglos. La vieja oligarquía patrimonial histórica, que tenía en el rey Juan Carlos a su mejor embajador, se vio comprometida por primera vez y necesitó de capital extranjero para poder seguir siendo competitiva. Ese, y no otro, era el contexto. A pesar de todos los recortes y de la crisis de representación.

Al llegar el 15M, se abrió la posibilidad de que existiera una nueva forma de hacer las cosas; la autoorganización es la esencia republicana, de

empezar a mirarnos y a encontrarnos. Las plazas se llenaron de gente gritando “No nos representan”, “del pueblo y para el pueblo” y “pan, techo, comida y dignidad”. Eran reclamaciones justas y dignas de un pueblo que clamaba por derechos frente a unos privilegiados.

Con el tiempo, algunas personas se levantaron y de todo ello salió algo hermoso; una herramienta que nos volvía a ilusionar, a llenar de esperanza y a creer que teníamos la fuerza de organizarnos, que las clases populares teníamos en nuestras manos republicanas la fuerza de un partido movimiento llamado Podemos, que a pesar de todos los ataques recibidos sigue siendo el espacio donde seguir defendiendo derechos para todos y todas.

Por eso, cuando hablamos de república, no lo hacemos por banderas o por relatos vacíos, sino que hablamos de que los centros de atención primaria tengan recursos suficientes para atender al conjunto de la población; cuando hablamos de caminar hacia la república, hablamos de que hay que reforzar la educación pública para revertir los recortes que se hicieron.

Cuando nosotras estamos hablando de república, lo que estamos diciendo es que a los bomberos que se juegan el tipo por nosotras hay que pagarles la seguridad social, y no se les puede seguir explotando.

En ese sentido, creemos que cada paso que damos en el refuerzo de los servicios públicos, en la pelea por la calidad de vida de la gente, es un paso hacia la construcción de la república que queremos: una república plurinacional, solidaria, feminista y con una perspectiva de sostenibilidad ambiental que nos permita poder seguir habitando este planeta en el futuro. Entendemos la república como un proyecto de país orientado al fortalecimiento de los servicios públicos, y para ello es imprescindible promover la participación ciudadana como motor del cambio. La segunda república llegó como consecuencia de los resultados obtenidos con una participación masiva a nivel municipal en 1931. La reflexión es actualmente rescatable y conserva aún todo el rigor.

Es por esto que creemos en el municipalismo como elemento vital inherente al concepto de república. Un municipalismo que parte de la acción política de los ayuntamientos para sus territorios y que tiene como objetivo el empoderamiento ciudadano en la toma de decisiones.

Una participación ciudadana que ahonda y profundiza la concepción comunitaria como mecanismo de autoorganización y en definitiva, de calidad democrática.

3.2. La necesidad de construir poder popular

El cambio a un modelo alternativo de país, ha sido siempre el objetivo general sobre el que históricamente hemos depositado, como organización democrática, nuestras aspiraciones políticas, sociales y económicas. Solamente un proyecto político decididamente transformador, -además de progresista- es consciente de las dificultades que implica el pasar de la propuesta política a la formulación de leyes concretas.

Trasladar al BOE-DOGC las propuestas nacidas de los colectivos organizados no es una cuestión fácil, pues muchas generan un choque frontal contra el sistema establecido y el aparato burocrático del régimen.

La experiencia del gobierno de coalición del PSOE y Unidas Podemos ha evidenciado que no es suficiente ganar en las urnas para transformar de verdad la sociedad. Los poderes fácticos, económicos, judiciales y comunicativos, responden a los intereses concretos de unas élites que marcan el rumbo político del país sin necesidad de presentarse a las elecciones.

Cuando una fuerza política que trabaja de forma coordinada con la sociedad civil organizada, es capaz de cuestionar y de poner en entredicho el statu quo -desafiando y cuestionando a las élites y a sus aliados-, se activa rápidamente un despliegue de medios cuyo único objetivo es destruir y desacreditar política y socialmente a su adversario. Lo hemos visto con Irene Montero y la Ley de Sólo Sí Es Sí, con el acoso permanente a Pablo Iglesias, con las denuncias falsas a Monedero, Juanma, Tere, Isa y otras tantas compañeras del espacio político, así como con diversos colectivos sociales.

La estrategia siempre es la misma: denostar públicamente y deslegitimar a quienes cuestionan lo que hay, criminalizando al colectivo, señalándole y pervirtiendo el trabajo colectivo realizado en defensa de la mayoría. Por ello, es imprescindible ser capaces de trabajar los objetivos y aspiraciones colectivas de manera estratégica, de la mano de los movimientos sociales organizados, para trazar una hoja de ruta que nos permita continuar transformando también desde las instituciones.

Un pueblo organizado es capaz de cambiar políticas de derechas y revertir un sistema despiadado, corrupto y perverso. Y debemos tener la capacidad de organización real para ser útiles en cada vulneración de

derechos, para que cada militante sea una herramienta de transformación social que trabaje con y para el pueblo.

La única capacidad real de cambios no depende de quienes gobiernan, sino de quien tiene la capacidad de movilizar y hacer más ruido para conseguir las mayores transformaciones. Lo vimos con el 8M, con los pensionistas, con el 15M, o las redes de solidaridad en la pandemia; gracias a su organización popular, han conseguido poner en la encima de la mesa debates estratégicos y necesarios para nuestro país que han obligado a quien gobierna a legislar en favor de esa mayoría, y no de los privilegiados.

La apuesta de Podem Catalunya se basa en la construcción de un partido-movimiento, que persiga en todo momento la sintonía y la complicidad con todos los movimientos sociales, AAVV, colectivos culturales, colectivos en la defensa de una vivienda digna, las mareas, y todas aquellas expresiones de lucha y rebeldía con capacidad de propuesta y arraigo en el territorio.

Por este motivo, el papel de los Círculos y en especial, de los y las militantes es elemental; para continuar avanzando en la construcción de una base social que nos permita conocer de primera mano el sentir que tienen nuestros vecinos y vecinas; para ser capaces de trasladar sus demandas a las instituciones, y generar nuevas leyes y mejoras concretas.

Ser una herramienta que esté siempre al lado de las luchas sociales, estimulándolas y promoviéndolas, reforzando no sólo la presencia activista de sus militantes en los movimientos sociales (siempre respetando la autonomía de los mismos), sino también en la participación sindical y educativa de nuestros barrios y puestos de trabajo.

Este debe ser un eje principal de la acción de Podem en este nuevo ciclo. Pero incluso más allá del Partido Movimiento, Podem también debe convertirse en un Partido Sociedad. Un partido que no sólo esté inmerso en el tejido social existente, sino que sea capaz de generar espacios sociales nuevos. Allí donde haya un círculo y militancia de Podem, debe haber también una multiplicación de la vida social y cultural, construyendo una organización que sea a la vez parte activa de la sociedad.

Una organización que debe quedar abierta a su entorno social y convertirse en parte del mismo, favoreciendo y proponiendo actividades en los barrios y pueblos, siendo capaces de convertir espacios inutilizados en espacios comunitarios, llevando nuestras alternativas políticas al centro del debate ciudadano y abriéndonos, también, para transformarnos a nosotras mismas, acogiendo todas las propuestas que surjan en nuestro entorno.

Tenemos la responsabilidad de construir una propuesta política para la sociedad y con la sociedad, sólo así el asalto institucional podrá ganar fuerza y solidez y podremos salir de los límites que ha mostrado en el camino hacia una transformación social, política, cultural y económica que debe ser global. Sólo juntas, si vamos con todo, podremos hacer que lo imposible sea posible.

3.3 Fuerza municipalista: ponemos las ciudades al servicio de la gente

Los treinta y nueve regidores y regidoras elegidos en las pasadas elecciones municipales de abril de 2023 representan una fuerza institucional valiosa para avanzar en la realización de nuestro proyecto político. La política municipal se ocupa del día a día de la ciudadanía en su ciudad y es aquí donde queremos demostrar que somos una fuerza útil y necesaria para mejorar el bienestar de la gente. Los ayuntamientos han estado motores de cambio y desde este ámbito pretendemos impulsar las políticas transformadoras que forman parte de nuestro ideario.

3.4 Memoria histórica y democrática

La memoria democrática representa el pilar central de la democracia en nuestro país. Sin memoria democrática no hay democracia plena. Hay que destacar la importancia de conocer la verdad a partir de las fuentes tanto orales como escritas, así como la reparación, la justicia y las garantías de no repetición a las víctimas, a sus familiares y a la ciudadanía en general para evitar la no repetición y construir unas sociedades más justas y más democráticas.

Hay que implementar en el territorio catalán la ley estatal 20/2022, de 19 de octubre, de Memoria Democrática. Esta se fundamenta en los principios de verdad, justicia, reparación y garantías de no repetición. Su implementación pretende desarrollar, hoy, la defensa de los valores democráticos, la convivencia, el pluralismo político, la preeminencia de los derechos humanos, y promover la cultura de la paz y la igualdad. También impulsar, aprobar y desarrollar la nueva Ley de *MH y Democrática de Cataluña.

3.5 Alianzas políticas

Podem Catalunya es una fuerza que aspira a transformar de forma profunda la vida de la gente y por ello, seguirá cuidando sus alianzas con el resto de fuerzas del bloque democrático con el objetivo de impulsar transformaciones valientes y ambiciosas, siempre desde su autonomía, así como con los sectores de la sociedad civil organizada que impulsan las luchas que nosotras compartimos. Además, apoyaremos las medidas que contribuyan a la desjudicialización en Catalunya, tanto con la mesa del diálogo como con la amnistía, una que incluya a las personas y/o colectivos sociales que tienen o han tenido causas judiciales por defender derechos, más allá de incluir a dirigentes políticos.

Estas alianzas con otras formaciones políticas se trabajarán y articularán con el objetivo de maximizar nuestra capacidad de cambio desde las instituciones y siempre desde el respeto mutuo a la autonomía de las distintas fuerzas políticas y con la celebración de primarias abiertas.

Podem Catalunya trabajará para llegar a alianzas electorales con todas aquellas fuerzas con las que se compartan determinados objetivos, siempre que esto resulte útil, conveniente y eficaz desde el punto de vista político y electoral, que exista respeto mutuo a la autonomía de las distintas fuerzas políticas que conformen la correspondiente coalición y que las listas de la candidatura se conformen siempre mediante primarias abiertas, sin restricciones y sin vetos.